

Titelen gør det vistnok ikke. Blot Indholdet er godt, har Titelen mindre at sige, men jeg tror overhovedet, at det er at skyde ved Siden af, hvis man vil lægge Skylden for Nedgangen paa Kolonialloven af 1863. Skylden for Nedgangen er ikke skjult for nogen, den ligger i Konjunkturerne uhyre Forringelse for Hovedproduktet paa Øerne, nemlig Sukkeret. Det gælder for ethvert Samfund, at naar det har baseret sin Tilværelse udelukkende paa et enkelt Produkt, og der rammer dette Produkt en saa uhyre Krise som den, der har ramt Sukkeret, saa vil der komme Nedgang. At man ikke har kunnet imødegaa denne Nedgang, beror i nogen Maade paa, at det har vist sig umuligt at naa til Enighed baade herhjemme og med Organerne derovre om, hvad der skulde gøres for at reorganisere Forholdene. Nu synes der at være en Mulighed for en saadan Enighed, men saa forekommer det mig, at man bør række hinanden Haanden, og om det saa sker under denne Titel eller under en anden, synes mig ligegyldigt.

Det ærede Medlem brugte meget stærke Udtryk om et Forslag, som har været fremme angaaende Gendarmeribefalingsmændenes Valgret. Jeg skal aldeles ikke indlade mig med det ærede Medlem i den Anledning, da Forslaget er gaaet ud. Jeg skal kun sige, at naar det kom frem, var det, fordi Gendarmofficererne og Underofficererne derovre kun ere bestemte til at være der midlertidig, idet de blot skulle træde udenfor Nummer, men i øvrigt skal jeg ikke komme ind paa det ærede Medlems meget stærke Udtryk, jeg finder dem ganske umotiverede i denne Forbindelse. Det ærede Medlem vilde have, at vi skulde forøge Befalingspersonalet for Gendarmerikorpset. Jeg har ikke nogen Lyst dertil. Jeg finder, at naar der er en Chef, to Premierløjtnanter, en Stabssergent, 3 Oversergenter og 6 Sergenter, altsaa i alt 13 Officerer og Underofficerer til at føre en Styrke paa 110 Mand, er det ret antageligt. Jeg har ikke kunnet naa længere ned, men hvis jeg skulde gaa efter mit eget Hoved, vil jeg sige, at man kunde maaske endda have nøjedes med noget mindre. — Underofficerer kunne ikke bruges til at repræsentere, det ville de fremmede Staters Repræsentanter ikke finde

sig i, sagde det ærede Medlem. Ja, jeg tænker nok, at Guvernøren klarer den Repræsentation uden Underofficerernes Hjælp, saa det ærede Medlem behøver ikke at nære nogen Bekymring i saa Henseende. Det ærede Medlem klagede over, at Underofficerer og Officerer ikke maatte have noget andet Hverv end deres Embede uden Finansministerens Tilladelse. Jeg synes, det er berettiget at forlange, at Folk, naar de overtage en Stilling som denne, nemlig at være kommanderende over en militær Politistyrke, saa ere til Raadighed til enhver Tid, og derfor kan man ikke tillade, at de uden at spørge deres foresatte binde sig til andre Hverv. Det er udtrykkeligt fastslaaet, at de kunne faa Finansministeriets Tilladelse, og det vil praktisk talt sige, at de kunne spørge sig for hos Guvernøren og foreløbig erhverve et midlertidigt Tilsagn i saa Henseende. Det vil naturligvis altid være hans Indstilling, som bliver den afgørende. — Det ærede Medlem spurgte, hvorvidt Tjenesten i Militsten ikke kunde medføre samme Virkninger som for Attjening af Værnepligten herhjemme. Herom kan jeg ikke udtale mig, jeg har endnu ikke taget Stilling til Forslaget om Militsten. Der foreligger ganske vist et Forslag om dette Spørgsmaal udarbejdet i Finansministeriet, som jeg ogsaa har gjort mig bekendt med, men jeg har ikke taget Stilling dertil endnu, og jeg tør derfor ikke udtale mig nærmere om de Bestemmelser, der indeholdes deri, men jeg skal gerne overveje det ærede Medlems Henstilling: — Endelig udtalte det ærede Medlem, at han fandt Lønningerne efter Gendarmeriloven utilstrækkelige. Ja, det kan der disputeres om, men jeg tror, de ere forsvarlige, som de ere, og jeg anser det for uheldigt at faa Spørgsmaalet herom rejst i dette Ting. Jeg tror, man godt kan gaa med til, hvad det andet Ting har vedtaget.

Rambusch: Jeg vil kun gøre et Par korte Bemærkninger til den højtærede Finansminister. Angaaende Spørgsmaalet om Koloniallovens Betydning for Nedgangen paa Øerne har jeg egentlig ikke sagt, at det var den, der var Skyld i den; hvad jeg sagde, var, at den ikke var helt uden Skyld deri, navnlig ikke i den uheldige